

OMUZ OMUZA

Adem Özgan

OMUZ OMUZA

Tilki Kitap®

www.tilkikitap.com

tilki@matbumedya.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

Editör: Okan Akyüz

Sayfa Tasarım: Yusuf Efe Civelez

Kapak Tasarım: Yusuf Efe Civelez

Kitappad
com

Kitaplobi
com

Kitapşeyleri
com

1. Basım, İstanbul, Temmuz 2026

ISBN: 978-625-8579-01-7

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo...) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

Adem Özgan

*“Bazen insanı hayatta tutan şey bir umut değil...
Bir dosttur.”*

TEŞEKKÜR

Bu hikâye tek başıma yazılmadı.

Hayatıma girip onu değiştiren herkes ve her canlı için...

Meleklerim Ela ve Aybüke'ye...

Bana sabretmeyi, sevginin en saf hâlini öğrettiniz.

Bu kitabın her sayfasında sizin gözlerinizin ışığı var. İyi ki varsınız.

Vicdan Nalbur hocama...

Beni görüp "Gel" dediğiniz, oyunlarla hayatı anlattığınız, bir telefon tamircisinin içindeki oyuncuyu keşfettiğiniz için.

Sahneye çıkmayı, kukla olmayı bırakıp ipleri elimize aldığımız o günü size borçluyum. İyi ki varsınız.

Tiyatro grubuma...

Sahnedeki önceki heyecanımı, provalardaki kahkahalarımı, birlikte büyüdüğümüz her anı unutmuyorum.

Her birinize ayrı ayrı teşekkür ederim.

Emrah Çelik Bey'e ve Tilki Kitap Yayınevine...

Bu hikâyenin sayfalara dökülüp raflarda yer almasını sağladığınız için. Emeğiniz büyük, minnetim sonsuz.

Ve elbette Şero ve Leo'ya...

Bana yalnız olmadığımı öğrettiğiniz için.

Omzumda durduğunuz, battaniyede yan yana yattığınız, her sabah beni uyandırdığınız için.

Sizinle beraber yaşamaya karar vermek hayatımdaki en iyi karardı.

BÖLÜM 1

KALABALIKTA YALNIZ

İnsan kalabalığın içinde bile ne kadar yalnız kalabileceğini çok geç anlıyor.

Aslında yalnız değildim.

Cep telefonu tamiri yapıyordum.

Asıl hayat, iş çıkışı başlıyordu.

Dükkanın kepengini indirir indirmez soluğu bilardo salonunda alırdım. Bilardo çocukluğumdan beri tutkumdu. Masanın başına geçtiğim an zihnim susardı.

O masada hayat daha anlaşılırdı.

Matematik vardı, fizik vardı.

Açı vardı, hız ve sabır vardı.

Yanlış vurursan sonucu belliydi.

Doğru hesapalarsan da karşılığını alırdın.

İlk başta tertemiz toplar kayar giderdi. 15-20 vuruş sonrasında ıstakanın ucuna sürdüğümüz tebeşirin dökülmesiyle masa ağırlaşır. Toplar kirlenir, sürtünme değişirdi. Aynı vuruş, aynı sonucu vermezdi.

Hayatın kendisi gibi...

İnsan da yoruluyor, sorunlar değişiyor. Eski çözümler, yeni sorunlara yetmiyor. Sürekli yeniden hesap yapmazsan sorunu çözmek imkânsız oluyor.